

СЕКЦІЯ П

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

УДК 658:65.014.1

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ В УМОВАХ КРИЗИ

Собчук М. – ст. 4 курсу, гр. ЕППвн-41

Науковий керівник – д.е.н., доцент Мельник В.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

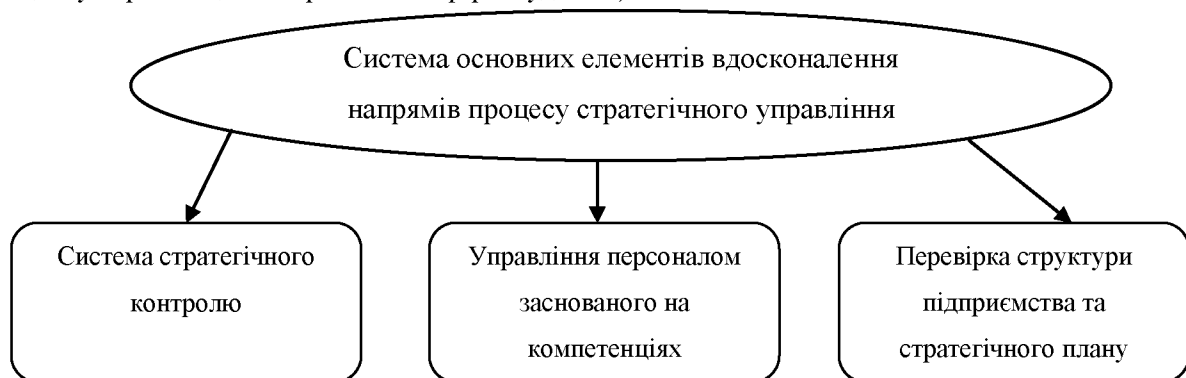
Бурхливий розвиток ринкових відносин в Україні вимагає від виробничих підприємств нових підходів та ефективних методів управління, які здатні забезпечити конкурентоспроможність, швидке реагування та адаптацію до мінливого зовнішнього середовища, а також сталий економічний і соціальний розвиток підприємства у довгостроковому періоді. Досягнення цього можливе лише за умови чітко спланованої та розробленої стратегії, яка є основою стратегічного управління діяльністю кожного підприємства [1, с. 33-34].

Поняття стратегічного управління присвячено багато публікацій вітчизняних та зарубіжних авторів. Проте, питання вдосконалення стратегічного управління на підприємствах залишаються не достатньо вивченими. А існуючі розбіжності у поглядах різних вчених щодо розв'язання даних питань свідчать про необхідність подальших наукових досліджень [2].

Досліджуючи дане питання, варто зазначити, що основні причини розвитку кризових явищ слід шукати всередині підприємства. Адже воно не може завжди функціонувати в абсолютно сприятливих умовах. Якщо всередині підприємства існують механізми протидії негативним зовнішнім впливам, то за наявності останніх ступінь розвитку негативних тенденцій у організаційно-виробничій сфері буде

механізмів. Іншими словами первинним чинником розвитку кризових явищ на підприємстві є неефективне управління. У разі сприятливих зовнішніх умов неефективні управлінські рішення можуть маскуватися загальними позитивними результатами, які були б значно кращими, якщо управління було б ефективним. Однак у разі зміни вектора зовнішнього впливу на негативний ефект кризові явища почнуть поширюватися настільки, що будуть проявлятися у фінансовій сфері та можливостях підприємства забезпечувати своє подальше функціонування.

Головною внутрішньою першопричиною розвитку кризи на підприємстві є помилки в управлінні, яке не враховує стратегію підприємства, а через це – не досить ефективне та своєчасне реагування на несприятливі зовнішні фактори. У процесі дослідження було розроблено систему основних елементів вдосконалення процесу стратегічного управління на підприємстві, що дозволять захистити стійку конкурентну позицію підприємства та посприятують розвитку інтеграційних процесів. Такими елементами, на наш погляд, є система стратегічного контролю, управління персоналом, перевірка структури підприємства та стратегічного плану (рис. 1)

значно меншим, ніж у разі відсутності зазначених

Рис. 1. Система напрямів вдосконалення процесу стратегічного управління на підприємстві

Процес розробки стратегії підприємства є досить складним та трудомістким, що потребує значних витрат грошей і часу. Але недосить спланувати діяльність підприємства на перспективу, необхідно організувати її впровадження та виконувати постійний моніторинг, застосовуючи систему стратегічного контролю. Стратегічний контроль є особливим видом управлінської діяльності

підприємства. Суть його полягає у нагляді за кожною окремою одиницею, яка входить до процесу стратегічного управління, що забезпечує досягнення визначених цілей та реалізацію обраних стратегій за допомогою встановлення зворотного стійкого зв'язку.

Другий напрям вдосконалення процесу стратегічного керування персоналом на підприємстві передбачає реалізацію наступних етапів управління за

компетенціями: створення бажаних майбутніх компетенцій персоналу; діагностика та оцінка наявних компетенцій; розробка плану заходів з формування та розвитку бажаних компетенцій; трансформація існуючої бази компетенцій організації у її майбутній стан; оцінка ефективності проведених змін – створення нових компетенцій у компанії.

Крім оцінок стратегічного управління за компетенціями керівництво фірмою повинно провести ретельну перевірку структури підприємства, щоб з'ясувати чи сприяє вона досягненню загальної фірмових цілей, тому що стратегія найбільшою мірою визначає структуру організації.

Після оцінювання роботи підприємства можна розглянути ефективність його функціонування. На жаль, узагальнюючого показника ефективності стратегічного управління на підприємстві ще не було визначено. На сьогодні застосовуються або самостійні показники ефективності, або сумарні показники ефективності, що потребує подальших досліджень.

Побудова системи ефективного стратегічного управління на підприємстві забезпечує досягнення ринкових переваг та розкриває перспективні напрями своєї діяльності, надає можливість кращого вивчення власних потенційних можливостей та обмежень.

Література

1. Бортник С. Стратегічне управління розвитком персоналу підприємства та сучасні підходи до оцінювання його рівня / С. Бортник // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2015. – № 2. – С. 33-39
2. Дончак Л. Г. Сутність та удосконалення стратегічного управління підприємством / Л. Г. Дончак, О. М. Ціхановська // Економіка. Управління. Інновації [Електронний ресурс]. – 2016. – Випуск № 2 (17). – Режим доступу: file:///C:/Users/Admin/Downloads/eui_2016_2_8.pdf

УДК 005.584

ДІАГНОСТИКА ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Семенюк О. – ст. 5 курсу, гр. ЕЕПвм-11

Науковий керівник – д.е.н., доцент Мельник В.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасний розвиток економіки характеризується такими негативними факторами як обмеженість фінансових ресурсів, нестача висококваліфікованих кадрів, інтенсивне оновлення технологій виробництва, внаслідок цього перед суб'єктами господарської діяльності постають проблеми вибору інструментів, які допоможуть підвищити результативність виробничо-господарської діяльності, платоспроможність, інвестиційну привабливість та зміцнити позиції на ринку. При виборі даних інструментів важливу роль відіграє аналіз та оцінка стану підприємства, за допомогою яких виявляються загрози та можливості, сильні та слабкі сторони у процесі розробки та реалізації управлінських рішень, які здатні підвищити ефективність та результативність діяльності підприємства. Вагоме значення у проведенні такого аналізу має діагностика діяльності підприємства, оскільки вона є одним із основних елементів системи управління підприємством.

Діагностика займає одне з основних позицій в системі аналітично-інформаційного забезпечення управління підприємством. На основі результатів діагностики реалізується функція управління та розробка обґрунтованого управлінського рішення. Всі сфери діяльності підприємства підлягають саме діагностиці, однак пріоритетною є діагностика ефективності виробничо-господарської діяльності.

Виробничо-господарська діяльність підприємства є економічно обґрунтованим, та таким що не суперечить чинному законодавству, процесом планування, виробництва та вдосконалення якості продукції з метою її подальшого збуту у відповідності до потреб споживачів.

Діагностика діяльності підприємства визначається як багатофакторна категорія, суть якої

полягає у дослідженні базових показників господарської діяльності, всебічному аналізі зовнішніх та внутрішніх факторів, що впливають на фінансово-економічний стан підприємства. В економічному контексті під діагностикою діяльності підприємства розуміється дослідження його стану з метою визначення тенденцій розвитку для прийняття подальших рішень щодо напрямів його діяльності, що здійснюється за допомогою визначеної системи економічних методів та прийомів.

Основною метою діагностики є встановлення діагнозу досліджуваного підприємства та визначення заходів, які спрямовуються на налагодження роботи всіх елементів виробничої системи і способи їх реалізації.

Виділяють такі основні напрями діагностики діяльності підприємства: використання методики аналізу а також використання результатів виробничо-господарської, комерційної, соціальної та ін. видів діяльності; встановлення основних прийомів аналізу та використання всіх видів ресурсів; оцінка фінансового стану та фінансового ризику; встановлення шляхів підвищення ефективності діяльності підприємства; загальна оцінка ефективності роботи підприємства та основних чинників, що її визначають [1].

Діагностика діяльності промислового підприємства проводиться за такими етапами:

1. аналіз зовнішнього середовища (при цьому враховується, що на даний момент для зовнішнього середовища характерними є підвищена складність та мінливість);

2. проведення загальної діагностики діяльності підприємства, суть якої полягає в аналізі внутрішнього середовища (проводиться за такими напрямками: маркетинг, фінанси, виробництво, кадри, організаційна культура підприємства);